

MARTH P. ILDIKÓ

KUKÁS GURU

Bohózat

egy felvonásban

2001. június 19.

D A L

Nézz most ide ránk, és neved hát!
Ilyen az élet: szent és profán!
Kusza a lelkünk, mint a világ.
Meváltást várunk és nagy csodát.
Mindaz, mit úgy vársz, legyen veled!
Köszönd meg egyszer az életed!
Egy zavart világ jaj, mondd mit kaphat?
Mondd a nagy áldás hová landolhat?

SZEREPLŐK:

Kócsi úr, Imi (gazdag vállalkozó)

Times (felesége)

Gödény Dezső (szelektív hulladék gyűjtő, kukás)

Papuska (Times nagyapja)

Sára (Dezső élettársa, Kócsi úr takarítónője)

Judit (Imi szeretője)

Iréнке (Timesék szakácsnője)

Marika (alkalmi szakácsnő)

Dr. Löki Lenke (polgármester asszony)

Postás

Komor János (temetkezési vállalkozó)

Betörőfőnök

Betörő I.

Betörő II.

Gyula (rendőr, a postás bátyja)

Eszmeralda, Magnum, Herkules: (Sára és Dezső közös gyermekei?)

Kukás Guru

A színen egy nagy kuka van, melyből Dezső horkolása hallatszik. Sára szerelmes dalt énekelve jön egy seprűvel, lapáttal és egy szemetesvödörrel. Sára a "Soha se mond..." című dalt vagy a mindenkor aktuális szappanopera slágerét énekeli, sepreget, majd a szemetet a vödörbe teszi. A horkolásra felfigyel, azt hiszi, hogy az ő gyomra korog.

SÁRA: Azt a két töltött káposztát mégse kellett volna megenni...
(Beborítja a kukát, Dezső feje jelenik meg, szeméttel leborítva.)

DEZSŐ: (Ordítva) Nem lát a szemétől jóasszony!

SÁRA: Jaj, jaj, jaj, (Nézelődik.) Jaaaj! (Meglátja Dezsőt gyorsan keresztet vet.)

DEZSŐ: Így semmibe venni az embert, leborítani szeméttel a tulajdon hálósobájában!? Nem lát a szemétől!

SÁRA: Maga nem lát a szeméttől, nem én! Milyen hálósobában, ez a Kócsi úrék kukája! Mit keres maga a mások kukájában?

DEZSŐ: Milyen kukája, ez az én munkahelyem, éjt nappallá téve dolgozom, gyűjtöm szelektíve a hulladékot. Ehol – e! (Felmutat egy zacskót diadalmasan.) Újrahasznosítok! Én mentem meg a földet az ózonlyuktól... maga meg csak úgy nyakon önt?! Lábbal tiporja, szeméttel tapossa az emberi méltóságomat!?

SÁRA: Mit beszél itt hülyeségeket? Maga egyszerűen egy kukabúvár, élősködő! Mit kell ezt megfilozofálni?

DEZSŐ: (Magából kikelve.) Ez már vért kíván! (Kiugrik a kukából.) Na, most mondja még egyszer, hogy élősködő, ha meri.

SÁRA: Élősködő, patkány!

DEZSŐ: Juj! Jujuj - juj! (Dezső futkározik a felháborodástól.)

SÁRA: Élősködő, élősködő!

DEZSŐ: Na megállj te magánlaksértő. (Elkapja a nyakát, kissé megrázza.)

SÁRA: (Elérezékenyülve.) Dezső, Gödény Dezső...!

DEZSŐ: (Még mindig dühöng.) Most véged van! Ki szólított? (Elengedi.)

SÁRA: Hát én, hát nem ismeresz meg Ducikám!

DEZSŐ: (Megrémülve.) Ajaj! Jaj, jaj! (Sárát elengedi, a menekülést kémléli.) Sára! Mit keresel te itt?

SÁRA: (Fájdalmasan.) Azt mondtad le mégy, két sörért. Ennek már jó három éve.

DEZSŐ: Az a boldog három év! (Felkapja egy üvegeket.) De az üvegek itt vannak!

SÁRA: Nézz rám Dezső!

DEZSŐ: Sára ne kínozz!

SÁRA: Nézz csak rám! (Mefogja a Dezső fejét és maga felé fordítja.) Mit látsz Dezső?

DEZSŐ: Azt inkább nem mondom el.

SÁRA: Hát legalább öt évvel öregebbnek nézek ki, mint te!

DEZSŐ: Van az tizenöt is!

SÁRA: De miért Dezső, miért? Azt kérdelem én, miért!

DEZSŐ: Miért, miért....? Mert annival öregebb vagy Sára, mert öregebb vagy, azért! Hát tudod nagyon jól, hogy

ezerkilencszáz . . .

- SÁRA:** Ki ne mond! (befogja a száját Dezsőnek)
- DEZSŐ:**- ban születél. Azért! Hát virágomban törtél le Sára. Liliomot tiportál Sára!
- SÁRA:** Te tiportál liliomot! Én menyasszony fővel szültem neked, hat gyereket!
- DEZSŐ:** De kinek a menyasszonya?
- SÁRA:** Az mindegy, hat gyerek az hat gyerek!
- DEZSŐ:** Ebből kettő mér lett fekete? Mert hogy a szomszédunk született Zambiai volt, az megint biztos!
- SÁRA:** Mindig, ezek a gyanúsítgatások, ezek a gyanúsítgatások. Hát a sírba teszel Dezső!
- DEZSŐ:** Kettő zabigyerek, Zambiai zabi! Nagyon az a gyanúm!
- SÁRA:** Hát a boldog családi élet, Dezső?
- DEZSŐ:** Az önfeledt családi veszekedések, Sára! (Menekül.)
- SÁRA:** De azok a jó kis kibékülések! (Elérzékenyülve.) Dezső.
(Fenekével oldalba löki.)
- DEZSŐ:** De te háromszor veszekedtél naponta, ki bírja ezt kibéküléssel! Az én rossz lábammal....
- SÁRA:** És amikor ordít az a gyönyörű hat gyerek!
- DEZSŐ:** De szép is volt Sára a . . . vége, amikor elszöktem!
- SÁRA:** Elszöktél bizony, de most nem szöksz el, mert itt vannak a gyerekek is, megfogunk és haza viszünk!
- DEZSŐ:** Jaj, Szűz Máriám! Jaj, jaj!
- SÁRA:** Eszmeralda, Magnum, Herkules, gyertek csak ide! Xena hol van .? . . na mindegy... Itt van apátok.
- GYEREKEK:** (Besorjáznak, közülük egy fekete.) Papa! Papa!
- DEZSŐ:** Jaj, jaj, jaj!
- SÁRA:** Köszönjete szépen apátoknak, aztán kapjátok, el vigyük haza!
- DEZSŐ:** Azt már nem! (A gyerekek üldözik.) Segítség! Jaj, jaj! Ez a Zambiai!
- SÁRA:** Megtagadod a saját véred? **DEZSŐ:** Jaj, jaj! (Kirohan a színről.)
- SÁRA:** Utána! Kapjátok el, csapd le! Jaj elszökik! Elszökik!
(Kirohannak.)

Függöny szét.

Szín. Egy nagypolgári család villájának nappalija. Balra hosszú dívány mellette dekorációként egy színes paraván. Középen ajtó (a fürdő-szobába vezet) tőle nem messze asztal kényelmes székekkel. A

színpad jobb oldalán lépcső vezet fel az emeletre. A lépcső mögött a konyhába jutunk. A színpad bal oldalán díszes ajtó, az utcára nyílik. Timea (a ház asszonya) rendkívül izgatottan és boldogan érkezik. Az asszonyok (két idősebb nő, Marika és Irénke) kicsit kelletlenül lépegetnek. Papuska pizsamában és papucsban csoszog be.

TIMES: *(Az asszonyokhoz.)* **Sára majd előkerül, senkire sem várhatunk!**

(Marika mellé állítja Irénke nénit, aki a lehető legtávolabb megy onnan.) **Tessenek már közelebb menni, a közös ügy érdekében! Vállvetve..., így. Kedveseim! Marika néni, Ica néni, Kedves szakácsnők!**

(A beszéde alatt ismét megpróbálja összerendezni az asszonyokat, sikertelenül.) **Papuska! Papuska, miért van pizsamában?!**

PAPUSKA: **A szunyókáláshoz öltöztem.**

TIMES: **Milyen szunyókáláshoz?**

PAPUSKA: **Azt mondták az asszonyok, valami közös pihenést akarsz, hogy miért, azt nem értem, de álmosnak, álmos vagyok.**

TIMES: **Meditálunk! Meditálunk! Nem alszunk!**

PAPUSKA: **Hogy meddig állunk, meddig állunk? Én le is ülhetek.**

TIMES: **Na, mindegy! *(Legyint.)***

Kedveseim! Ezen jeles alkalommal, hogy Indiából hozzánk látogat egy igazi szent ember, egy mahatma, egy guru, itt az ideje, hogy testünket, lelkünket megtisztítsuk a csodálatos HUMMA mantra segítségével. Papuska tegye le a pálinkát! *(Elveszi tőle a pálinkás poharat és az üveget amit az egyik fali bársekrényből vett elő.)*

PAPUSKA: *(Méltatlankodva.)* **Én felkelés után mindig iszom egy kupicával.**

TIMES: **Milyen felkelés? Itt nem kel fel senki!**

PAPUSKA: **Azt mondtad, nem alszunk, akkor felkeltünk nem?**

TIMES: **Papuska mondja azt, hogy Humma!**

PAPUSKA: **Humma!**

TIMES: **Nagyon jó, de nem most, majd ha mindenki mondja! Érti Papuska? Érti?**

Majd, ha mindenki mondja! *(A Többiekhez fordul.) Szemeket becsukni és zengessük! *(Times nagy hévvel, a többiek kissé lagymatagon énekelik.)**

MINDENKI: **HUM - MA! HUM - MA! HUM - MA!**

PAPUSKA: *(Lapos üveget vesz ki a zsebéből, iszik, csettint a nyelvével.)* **Ez jól esett!**

TIMES: **Na ugye! Megy ez pálinka nélkül is! Kedveseim, mint már tudjátok, csodálatos eseménynek nézünk elébe. Egy igazi szent ember érkezik hozzánk.**

PAPUSKA: *(Nagyot ásít, készül lefeküdni, motyog.)* **A beszéd mindig elálmosít.**

TIMES: Méltóképpen kell fogadni. Hiszen tudjátok, hogy ezzel az eseménnyel mi is hozzájárulunk a világbéke kialakulásához, mert semmi más nem történik a világban, csak az, ami a családban történik. És mi történik a családban Papuska?

PAPUSKA: Humma...

TIMES: Jaj, Papuska! Mi történik a családban?

PAPUSKA: Hát, aludni nem fogunk ebéd után, az már biztos.

TIMES: Jaj, Papuska, hát az történik a családban, ami a lelkünkben történik. Vagyis a világban is az történik, ami a mi lelkünkben történik. Ezért kell megtisztítani magunkat. Értik?

MINDENKI: Hogyne, persze.

IRÉNKE: Egyszerű ez, mint az egyszeregy!

TIMES: Ugye?

PAPUSKA: Én speciel fürödtem a héten. De az asszonyokat kérdezd csak meg! *(Leül a díványra, majd lefekszik és elalszik.)*

IRÉNKE: Na, mi napjában kétszer is!

MARIKA: Az biztos!

IRÉNKE: Olyan tiszták vagyunk mint a hó!

MARIKA: Mint a tavaszi hó!

TIMES: Jaj, én nem erről beszélek! Papuska! *(Felháborodva.)* Papuska! *(Ébresztgeti.)* Papuskaa! Ha jön a guru maga vőfélyverseket fog mondani a tiszteletére, hogy valami igazi, szép, magyar szokással köszöntsük.

PAPUSKA: Magyar szokás? És mi van, ha nem szereti a pálinkát?

TIMES: Milyen pálinkát? Nincs pálinka! Azt nem iszik senki! Maga se!

PAPUSKA: Ha te mondod....!

TIMES: Maga szavalni fog!

PAPUSKA: Hát persze.

MINDENKI: Szavalni fog, érti? Vőfélyverseket fog mondani.

IRÉNKE: Vőfélyruhában vőfélyverseket mond! Érti?

PAPUSKA: A mennyasszony asszony miért olyan szomorú, Hisz rég elmúlt már a világháború.

MINDENKI: Ez az!

TIMES: Erről van szó! De nem most, majd ha jön a guru! Marika, Irénke, ahogy megbeszéltük, csak vegetáriánus ételt

főzünk egészen addig, ameddig itt lesz a nagy guru. Ez világos ugye?

IRÉNKE: Ez világos csak az nem, hogy miért kell ide két szakácsnő.

MARIKA: Most kire célzott?

- TIMES:** Kérem tartsák szem előtt a világbékét! Azért van két szakácsnő, már mondtam, Irénke, mert ezek a vegetáriánus dolgok bonyolultak, ketten könnyebben megbirkóznak vele. Hiszen maguk nem ezt a konyhát ismerik. Így tökéletesebben dolgozhatnak! Tessék, itt vannak még szakácskönyvek! (*Két szakácskönyvet ad át Irénkének meg Marikának.*)
- IRÉNKE:** De Timeske, ez már a huszonegyedik!
- MARIKA:** Bízsa csak rám, főzök én olyan vegetát, hogy a tíz ujjukat megnyalják!
- TIMES:** Vegetáriánus! Vegetáriánus, Marika.
- MARIKA:** Hát az!
- IRÉNKE:** Hagyja Timeske, nem tud ez semmit, majd én főzök!
- MARIKA:** (*Veszekedve.*) Még hogy maga?! Amikor olyan töltött káposztát csinált, hogy az uramnak beletört a foga!
- IRÉNKE:** A maga urának nincs is foga!
- MARIKA:** Jánosomnak ne lenne, amikor úgy harapja át az almát, hogy csak úgy harsan!
- IRÉNKE:** Nem harsan az, hanem loccsan az almaleves! Az ura foga meg koppan a padlón, mert protkója van!
- MARIKA:** Micsoda?!?!?
- TIMES:** Világbéke asszonyok!
- IMI:** (érkezik vidáman) Édesem! Megyek a szokásos keddi vadászgyűlésre. Tudod?! (*A szájába permetez egy szájspray-vel.*) Szigorúan csak férfiaknak! Tudod! Csak férfiaknak.... **Puszi!** (*Megpuszilja Timest, kiveszi a vázából a virágcsokrot, készül elmenni. Papuska nagyot Horkant.*)
- TIMES:** (*Utána szól.*) Imikém! Van egy kis meglepetésem a számodra. Irénke, Marika adjanak egy kávé a Papuskának! Olyan aluszékony a drága, úgy ahogy szereti, de rum nem kell bele!
- IRÉNKE:** Na jöjjön velünk! Jöjjön, jöjjön...! (*Mindhárman távoznak. Az asszonyok támogatják Papuskát.*)
- TIMES** :(*Meglátja Imre kezében a virágot*) Imikém, nem kellett volna!... Ennyi év után... Ez még szebb, mint a múltkori...(*vázába teszi a virágokat*)

Képzeld, minden problémád, minden gondod megoldódik most!

- IMI:** (*Megijed.*) Na ne! Megtudtál valamit?!
- TIMES:** De meg ám! És most te is megtudod.
- IMI:** Jézusom!
- TIMES:** Nem egészen, de majdnem, egy igazi mahatma.
- IMI:** Hogy ki halt meg ma?
- TIMES:** Egy guru, Indiából.

IMI: Béke poraira! Mi közöm hozzá?

TIMES: A guru ide jön hozzánk!

IMI: *(Rémülten kiált.)* Ah! Egy hallott guru hozzánk?

TIMES: A guru nem halt meg... dehogyan halt... hogy képzeled... a guruA guru ide jön hozzánk két hétre. Ugye, hogy megkönnyebbültél? Micsoda megtiszteltetés, gondold el, Indiából elszármazott hazánkfia, a nagy guru, méltat bennünket arra, hogy két hetet velünk tölt.

IMI: *(Kétségbeesve.)* Kééét hetet?! *(Levegő után kapkod a Times beszéde alatt végig.)*

TIMES: Jaj, ne ess kétségbe! Majd megpróbáljuk rábeszélni, hogy maradjon még. Ez csoda Imikém! Szedd össze a gondolataidat! Mindent megkérdezhetsz tőle. Minden problémádat megoldja. Örülsz ugye? Látom, szóhoz sem tudsz jutni a nagy örömtől! Tudtam, hogy így lesz! Látom, menyit mindent szeretnél kérdezni. Nehéz kivárni az érkezését ugye? Jön! Jön! Ne félj! Jön már! Hamarabb itt lesz, mint gondolnád! No, én megyek, mert rengeteg a dolgom. *(Times kimegy. Imre marad a színen, aki még mindig nem kap levegőt.)*

(A színen Dezső jelenik meg, rémülten nézelődik, éppen magyarázatba akar kezdeni amikor...)

DEZSŐ: Na, végre egy kis nyugalom! *(észreveszi Imrét)* Ah, engedje meg, hogy bemutatkozzam. Gödény Dezső, szelektív hulladékgyűjtő: réz, alumínium, üveg... Tisztelettel.... *(kezet nyújt)*

IMI: Így betörni az ember otthonába! Az ember éli a békés nyugodt családi életét. Ez meg itt mindent felborít! Betörő!

(Dezső tényleg felborít valamit.)

DEZSŐ: Jaj, bocsánat... betörő? Kérem szépen, én mindent megmagyarázok.

Én nem vagyok betörő, engem csak a Sára üldözött be a Magnum fiúval meg az Eszmeraldával, meg azzal a két kürtő zambiaival....

IMI: Hát, tisztességes az ilyen?!

DEZSŐ: Sára? Hát attól függ, mire tetszik gondolni... mert ugye... a Zambiai, az gyanús.

IMI: Nem tisztességes! Egyáltalán nem tisztességes! Azt se tudja, mi a Tisztesség! *(Kiabál.)*

DEZSŐ: Az egy ribanc! De inkább házisárkány, csak ne tessék így felizgatni magát. Na, én mennék is! *(Elindul az ajtó felé Imre dühöngve elébe, vág.)*

IMI: Az ilyen betörőket le kéne lőni!

DEZSŐ: Na, na! Nem enged ki. Hogy, hogy felizgatta ezt a Sára tisztessége?! *(Visszaszalad.)*

IMI: Mit lelőni? Karóba húzni, felnyársalni, tengerbe dobni!!! Aztán kivenni a tengerből, és még egyszer beledobni.

DEZSŐ: Ez megőrült! Hová meneküljek?!

- IMI:** Csinálok én olyan vendéglátást! Nekem is vannak fegyvereim! De még milyen fegyverek! Tisztelt betörő úr!
- DEZSŐ:** Nem vagyok betö... Fegyverek!!! Ne lőjön! Jézus Mária! Ez örült, méghozzá közveszélyes!!! (*Bebújik a szekrénybe*)
- IMI:** Szemernyi tisztesség sincs ezekben, békés családi otthonokat dúlnak szét.
Hallottunk már ilyet! (*Csengetnek*) De majd én megmutatom, mi a tisztesség! Lehet hogy már meg is jött? hol a puskám! Majd ráijesztek én! (*Vadászfegyverrel meggyújtja a szekrényt, eltűnik, majd kézfelemelve jön befele. Judit kezében a puskával jön.*)
- JUDIT:** Csimus, hány óra van?!
- IMI:** Jaj, Juditkám, ez teljesen kiment a fejemből! Mit keresel te itt? Mindjárt lejön a feleségem!
- JUDIT:** Csak nem azt akarod mondani, hogy megfeledkeztél a randevúnkról?! Kedd délután 2 óra!! Csak ennyi az enyém belőled, mert így akarod, kedd délután 2 óra. Erről szól az életem, kedd délután 2 óra! Beletörődtem, de megmondtam, ha csak egy másodpercet is késelek, eljövök, és akkora botrányt csapok, hogy összedől a ház! Hány óra van? 14 óra 30 perc! Félhárom!!
- IMI:** Juditkám! Kismadaram. (*fegyvert elveszi Judittól, elteszi.*)
Itt egyébként is összedől a ház! Ez az örült nő, Indiából hívott ide egy gurut, az én békés otthonomba! (*kifele tuszkolja.*) No, menj szépen, mindjárt lejöhet! Menj! Majd mindent megmagyarázok.
- JUDIT:** Igen? És mi mikor találkozunk? Tudod hány barátom lehetne neked?! Itt van például a Fehér Pista.
- IMI:** Hogy feketedjen meg!
- JUDIT:** Fehér Pista, Fehér Pista, Fehér Pista...
- IMI:** Judit, tudod, hogy imádlak. (*szerelmes játszódásban kezdenek, Imre az asztal tetejére mászik.*) Cicázol velem te, kis nyuszimuszi!
- JUDIT:** Csimus... Csimus...
- IMI:** Nyuszimuszi. Te... Te... Teeeee!
- TIMES:** Imikém! (*Imi az asztal tetején megmered, majd kétségbeesett igyekezettel tuszkolja be Juditot a szekrénybe.*) Imikém. Képzeld, azt írják a barátaim, hogy a mai nap rengeteg izgalmas dolog fog itthon történni. És, hogy olyan őszinte lehetek a guruhoz mint a legjobb barátnőmhöz!
- IMI:** Kinek van barátnője?! Kinek van barátnője?! Mert nekem nincs! Semmiféle barátnőm nincs!
- TIMES:** Imikém, mi ez a tiltakozás a nőiség ellen. Ej, ej, közelebb kellene kerülnöd a Jinhez is.
- IMI:** A Jinhez is? Az melyik barátnőd. Az a szőke?
- TIMES:** Igen is, felférne neked, néhány barátnő.
- IMI:** Már megtörtént. (*Visitás a szekrényből. Úgy tesz mintha ő visitana.*)
- TIMES:** Tessék!!

- IMI:** **Kérésed parancs, vedd úgy, hogy már teljesítettem is.** (*Visitás Imre énekel magas hangon.*) **Hu-hu.** “**A csermely halkan zúgott,**”
“És én csendben ültem ott, Hu-hu (*visitás*) **Hu-hu.** (*visitás*) **Hu-hu.** (*Dezső visit.* *Imre tűnődik.*) **A vadász bankettre készülök....**
- TIMES:** **Nagyon eredeti. Na, megyek, mert rengeteg a dolgom.**
(Kimegy a színről.)
- IMI:** **Ezt megúsztam.** (*Készül a szekrényhez.*) **De mi lehet Juditkával?**
- TIMES:** (*Újra bejön.*) **A torkodat kamillával kellene öblögetni, és mintha piros is lennél...!**
- IMI:** **Tudod felizgultam, izgatott lettem a guru miatt, mivel ,hogy jön a guru.... Ez nagy izgalomba hozott engem. Menj édesem, én úgy örülök... (**
Kivezeti Tímeát és megkönnyebbülten rohan a szekrényhez.) **Juditkám, mi lett veled? Milyen hangot adtál?**
- TIMES:** (*Vissza tér.*) **Tudod mi érdekelne engem? Hogy miért vagyunk ezen a világon? Mi a célja az Istennek velünk? Velem? Mert hidd el olyanok vagyunk, mint akiket a szekrénybe zártak.**
- IMI:** **Hogy kit zártak a szekrénybe?! Kit zártak a szekrénybe?!**
- TIMES:** **Csak tapogatózunk a sötétben, és azt se tudjuk, hol vagyunk.**
- IMI:** **Gondolod?**
- TIMES:** **Sőt ,azt se tudjuk , kik vagyunk. (** *A szekrényhez megy, ráüt.Imre védelmezően odarohan*) **A szekrény meg őrzi a maga kis hülye titkait... Mindenkinnek megvan a maga kis titkai.**
- IMI:** **Nekem mondd?**
- TIMES:** **Tudod mi lenne, ha én kinyitnám a szekrényajtót?**
- IMI:** **Tudom. Botrány, de még mekkora! (** *Megpróbálja elvezetni Tímeát.*)
- TIMES:** **Nem tudom, de talán ki kellene nyitni.**
- IMI:** **Eszedbe ne jusson! He, he... Nem kell... ! Nem! (** *Átkarolja Tímeát, és elmegy vele a szekrénytől.*) **Értelek én. Megértelek. Tudom én miről beszélsz. És tudod mit mondok? Igazad is van! Igazad van!**
- TIMES:** **Én azt hiszem ...**
- IMI:** **Igen ...**
- TIMES:** **Hogy aki a szekrényben van ...**
- IMI:** **Igen ...**
- TIMES:** **Az szent.**
- IMI:** **Erre speciel még nem gondoltam.**
- TIMES:** (*Szekrényhez rohan, készül kinyitni.*) **Szabad akarok lenni, könnyű, mint az angyalok!**
- PAPUSKA:** (*Pizsamában, papucsban lendületesen érkezik.*)
A menyasszony mér olyan szomorú,
Hisz rég elmúlt már a világháború.
Sose búslakodjon, örüljön vigadjon,
Hisz ezt várta már maga tíz éve is nagyon.
- TIMES:** (*Times befogja Papuska száját.*) **Nem jókor jött papuska.**

IMI: Dehogynem a legjobbkor, az angyalok küldték!

TIMES: Nem most kell mondani a vőfélyverseket! Dupla adag kávé-t kapott? Nem most kell! Érti? No...

PAPUSKA: *(Times elengedi.)*

Hát vőlegény uram min töri a fejét,
Talán elvitte a tavalyi szél a háza tetejét.

Sose búslakodjon, hagyja a bút másra,
Itt van egy pohár bor, igyon egyet rája.

Itt van a csiga két hegyes... ' *(Times újból befogja a száját)*

TIMES: Papuska, nem most kell! Majd ha jön a guru, tetszik tudni, ahogy megbeszéltük. És át is kell öltözni.

PAPUSKA: A vőfélyruhába?

TIMES: Hát persze. Tessék csak jönni Papuska velem! *(Kivezeti a színről.)*

PAPUSKA: Jó. *(Folytatja a mondókáját. Némi "közelharc" árán kimegy a színről.)*

Mer ám az a semmi nem könnyű eledel,

Megjárja az aki abból sokat elnyel.

És aki mohón kapja, megfekszi az ágyat,

Különben kívánok a vacsorához jó étvágyat!

IMI: Aranyember. *(Eszébe jut Judit, rohan a szekrényhez.)* Judit! Csak nem lett rosszul?! Lehet, hogy klausztrófóbiás vagy infarktust kapott a sötétben. *(Kivezeti Dezsőt kézen fogva a szekrényből.)* Gyere csak gyere! Nincs semmi baj. Ne húzard magad! Elébb kinézek, tiszta-e a levegő.

(Lassan felé fordul.) Te jó ég, Judit! Mi történt veled?! *(Mindketten sírnak)*

DEZSŐ: A tengerbedobást választanám, ha lehetne. *(Sir.)*

JUDIT: *(Judit kivágja a szekrényajtót.)* Judit én vagyok, akit összezártál ezzel a görénnyel!

DEZSŐ: Gödény! Tisztelettel, Gödény, Gödény Dezső.

IMI: Ez az új lovagod? Nem mondtad, hogy nem egyedül jöttél!

(Dezsőt, Judit felé löki. A párbeszéd alatt Dezsőt, Imre és Judit ide, oda lökdösi.)

JUDIT: Egyedül jöttem, ezt a szekrényben találtam! Állandóan valami Sárát, meg a Jóistent, meg valami gyilkos örültet emlegetett.

IMI: Akkor ez valami betörő lehet. *(Dezső megpróbál lelépni.)* Álljon csak meg! Hová oson! Mit lopott? Had motozzam csak meg!

DEZSŐ: Pardon.... Nem lehetne, hogy a kisasszony motozzon meg!

JUDIT: Kuss!

DEZSŐ: Én csak mint ötletet...

IMI: Kuss! Ahá, a kötvényeim! *(Egy halom újságpapírt húz elő.)*

DEZSŐ: A kabátbélésem! Tessék már kímélettel lenni!

IMI: Na, hordja el magát, míg meg nem haragudok!

DEZSŐ: Nem addig a ! Hát a ruhatáram !

IMI: Áh, a telefonom! Nem, ez jobb mint az enyém... *(a telefon megszólal)* Gödény ügyvezető igazgató...?

- DEZSŐ:** Pardon, az én vagyok! Lomtalanítás? Ott vagyok Jencikém! Ott vagyoooo..... *(Imre elveszi és visszateszi a telefont Dezső zsebébe)*
- IMRE:** Na, lomtalanítsa el magát, de nagyon gyorsan!
- DEZSŐ:** Ott vagyok, ott vagyok. *(Beszél a zsebébe. Indul.)*
- IMRE:** Itt van a síkesztyűje, meg a sínadrágja is. *(Csengetés. Postás jön be. Láthatóan pityókás. Dezső boldogan vezeti be.)*
- POSTÁS:** Szép jó napot kívánok! De elfáradtam. *(leül)* Csapos úr, még egy kisfröccsöt!
- DEZSŐ:** Kettőt! *(Imre elindul, majd megtorpan, visszalép.)*
- POSTÁS:** Pardon, ez biztos a múzeum. Úgy bámulnak...Jaj, jaj, nem a múzeum, ez itt a Kócsi úr! Timeske, most valahogy másként néz ki. A kedves papa... *(Dezsőre mutatva)* Táviratot hoztam. Itt van, tessék. *(Átnyújtja a táviratot Imrének. Tartja a markát.)* Az ember lót fut, a lelkét kiteszi, hogy időbe megkapják és mi a honoráriumunk, mondom honororororoooo....rárium.
- Még borera-ravalónak sem elég. Mondom borrravalónak, borra...
- IMI:** Édes barátom a legjobb hírt hozta! *(Megrázza a kezét, megöleli.)* De boldog vagyok, képzeld nem jön a guru! Hallgasd: "Az önök által várt vendég elhalálozott...."
- DEZSŐ:** Stop!
- IMRE:** Így meghívásuknak nem tud eleget tenni....
- DEZSŐ:** Stop!
- IMRE:** Meghalt!" Micsoda örömhír! Hahó! HaHó.. *(mindenkit megölelget Dezsőt is.)* Maga még mindig itt van! Menjen már innen!
- POSTÁS:** Megjegyzem ennek a hírnek mások is szoktak örülni, de ilyen nyíltan nem mutatják. De nekem mindegy! *(Borravalóért tartja a markát, mindenkinél próbálkozik.)*
- IMRE:** Jaj, nagyon köszönjük. *(kezet ráz vele)*
- DEZSŐ:** *(Ad a postásnak egy sörösüveget.)* No, lássa, kivel van dolga!
- POSTÁS:** Micsoda smucig banda! Rádásul üres! *(Postás el megy.)*
- DEZSŐ:** Aki a kicsit nem becsüli... Pardon, egy pillanat az utolsó sort nem láttam tisztán *(elveszi Imitől a táviratot és tanulmányozza)*
- IMI:** Maga még mindig itt van! *(Dezsőt kifele tuszkolja)* Menjen mán, menjen innen!
- DEZSŐ:** Micsoda udvariatlan banda! Na, ide se jövök többet! *(el)*
- IMI:** Nagy csapás lesz.... Otthon, édes otthon! Visszaállt a családi béke!
- JUDIT:** Családi béke, édes otthon, mi?! *(Ütögeti a hátát Imrének.)* Ez kell neked! Hát én meg csak egy kis kaviár vagyok, ugye?!
- IMI:** Ne kaviárjál már Juditka! Minden kedden pontos leszek ezentúl is!

- JUDIT:** Nem érdekel! Vedd tudomásul, hogy a te hibbant agyú feleséged a jövő héten egy másik gurut hoz a nyakadba! És akkor megint fuccs a családi békének. Családi béke? Fuccs!
- IMI:** Másik Guru?! Családi béke?! Na, majd én leszoktatom! Hol van az a görény?
- JUDIT:** Szerintem, fent főzi neked a kamilla teát!
- IMI:** *(Elindul, majd megtorpan.)* Kicsoda!? Nem a feleségem, az a másik! Még nem mehetett messze! Gyerünk utána! *(Készül kiszaladni, de Judit megakadályozza.)*
- JUDIT:** Megint a családi békéd után rohangálsz ugye? Vedd tudomásul, hogy szakítok! Vége! Ég veled, Kócsi! *(Judith elmenne, Imre visszahúzza.)*
- IMI:** Még hogy Kócsi!? Dehogy van vége! Itt a kócsim a házellőtt, itt a kócsikulcs. Ül be a kócsimba! Várj meg ott! Azonnal megyek, majd mindent megbeszélünk! Imádlak. Rendben van? Ne piszkálj semmihez, semmihez! *(Judith el.)* Lesz itt guru, de még milyen, édesem! *(el) Times jelenik meg a színen, kezében egy csészével.*
- TIMES:** Imikém, itt a teád! Imi! Tea! Hová tűnt ez az ember? Óh, hát várja a gurut. Biztos valami meglepetésen töri a fejét. *(Papuska jelenik meg a színen.)* Papuska, tea! Papuska!
- LENKE:** *(Polgármesterasszony) jelenik meg a színen mappával, papírokkal.)* Halló! Halló! Van itt valaki? Én ezt nem értem... Nyitva az ajtó, itt meg nincs senki... No mindegy! Kicsit gyakorolok. *(Beszédtechnikázik.)* Ádám bátyám pávát látván, száját tátván, lábát rázván pávává vált. *(Erőteljesen, indulatosan szavalatba kezd. Vers mondás alatt Times Papuskával kissé megrökönyödve jelenik meg, majd óvatosan közelítenek feléje, Papuska kezében tea van.)*
- “Romlásnak indult hajdan erős magyar!
Nem látod, Árpád vére miként fajul?
Nem látod a bosszús egeknek
Ostorait nyomorult hazádon?”**
- TIMES:** Polgármesterasszony micsoda megtiszteltetés, hogy Dr. Löki Lenke személyesen a mi szerény hajlékunkban...! Ugye Papuska! *(Meglöki.)* Papuska! A Papuska is tud ám verseket. Papuska mondjon egyet! Nagyon szép eredeti vőfélyverseket tud.
- PAPUSKA:** *(Papuska felméri)* Ez a guru?
- TIMES:** Nem. Ugyan már!
- PAPUSKA:** Akkor nem mondok! *(Leteszi a teát)* Azt mondtad csak a guru jelenlétében mondjam a vőfélyverseket. Guru ez? Nem guru! Hát akkor nem mondok!!
- LENKE:** Sose erőltesse... Az előbbi versel kívánom nyitni a beszédemet. Mit szól?
- TIMES:** Remek!!

LENKE: Én is így gondolom. Mit szólna egy ilyen intonációhoz:

(*Mély lelki átéléssel, intellektuálisan.*)

“Romlásnak indult hajdan erős magyar!

Nem látod, Árpád vére miként fajul?

Nem látod a bosszús egeknek Ostorait...

PAPUSKA: (*Közbevág.*) **A menyasszony mér olyan szomorú,
hisz rég elmúlt már a világháború...**

LENKE: (*Indulatosan.*) **“Nem látod a bosszús egeknek,
Ostorait nyomorult hazádon?”**

PAPUSKA: (*Tüzesen.*) **Sose búslakodjon, örüljön, vigadjon,
hiszen ezt várta már maga,
tíz éve is nagyon.**

LENKE: (*Hadarva.*) **“Nyolc századoknak vérzivatarja közt
Rongált Budának tornyai állanak.
Ámbár ezerszer vak tüzekben...”**

PAPUSKA: (*Változatlan hévvel.*) **“Hát vőlegény uram min töri a fejét...**

TIMES: **Nem most kell!!**

PAPUSKA: **“Talán elvitte a tavalyai szél a háza tetejét, sose búslakodjon, hagyja a...**

TIMES: (*Aki késve ocsúdik kétségbeesetten fogja be a Papuska száját*) **Nem most kell
Papuska. Majd ha itt lesz a guru! Érti Papuska! Menjünk ki a kertbe.
Gyönyörű virágok vannak odakint. Megmutatjuk. Ugye Papuska?! (Még
mindig nem engedi el a száját.) Menjünk. (Elindulnak kifele. Times elengedi Papuska s
száját, aki újra szavalatba kezd. Papuska és polgármesterasszony egyszerre szavalva távoznak)**

PAPUSKA: **Itt a csiga két hegyes végével. Tessék fogyasztani fogyasztani friss jó
egészséggel.**

POLGÁRMESTER ASSZONY:

“ Nyolc századoknak vérzivatarja közt

Rongált Budának tornyai állanak.

Ámbár ezerszer vak tüzekben...”

TIMESKE: **Van még hóvirágunk is! Meg hóvirág is! Vagy ezt már mondtam?**
(*el*)

(*Dezső és Imre jelenik meg az üres színen.*)

DEZSŐ: **Mit akar maga éntőlem! Nem loptam semmit. Gödény Dezső
tisztességes hulladék szelektáló. Meg mondtam ide be nem teszem a
lábam.**

Megértette?! Engem, itt megsértettek!

IMRE: **Auh, auh... jöjjön már, na... jöjjön kedves Görény úr. Auuh, auh.. Erre
parancsoljon kedves görénykém.**

DEZSŐ: **Gödény, Gödény Dezső, tisztességes hulladékszelektáló, szelektíve!**

IMI: **Azaz, hát persze! No, üljön már le! No, üljön már le! Az ember csak asszociálgat.
Mindenről eszébe jut valami, például a szagokról is. Kér egy kis konyakot? Van
egy kis dugi italom. (előveszi)**

- DEZSŐ:** Magának szociállal baja van, nagy baja. Megszólt a lelkiismerete? Ugye? Azt hiszi, egykönnyen megengesztelhet? Gödény Dezső nem bocsát, Gödény Dezső nem felejt... *(meglátja az üveget)* könnyen...hát egy könnyen nem.
- IMI:** Egy kis konyak? Kis konyakocska, na....?
- DEZSŐ:** Nagy konyak.
- IMI:** Napóleon *(önt)*
- DEZSŐ:** Dezső. Gödény Dezső, barátoknak Dezsőke. Szelektíve!
- IMI:** Nem az én nevem Napóleon.
- DEZSŐ:** Nem kell azt szégyellni, nem olyan szépen csengő név, mint a Gödény, de azért elmegy. Bár eddig azt hittem Kócsi.
- IMI:** Hagyjuk, hagyjuk.... Figyeljen, nekem tervem van magával.
- DEZSŐ:** Nekem is a cigarettával. Nem kínált meg. Pedig nagyon, nagyon megsértődtem!
- IMI:** *(Cigarettával kínálja, Dezső minden cigarettát kiszed a dobozból.)* Kis cigaretta?
- Dezső:** Ha ennyire erőszakolja.... Lehet kettőt is? *(Pakol)*
- IMI:** Lehet, lehet, nagyon komoly tervem van magával.
- DEZSŐ:** Csak Sára ne szerepeljen benne.
- IMI:** Dehogyan szerepel, azt sem tudom, ki az a Sára. Az én feleségem szerepel benne.
- DEZSŐ:** *(Döbbenet néz.)*
- IMI:** Ne ijedjen meg, egyszeri alkalomról van szó.
- DEZSŐ:** Ja, az más, azt lehet. *(szánakozva)* Itt tart?
- IMI:** Itt.
- DEZSŐ:** Nem bánom Napóleonkám, hány éves a kedves nagyságos asszony?
- IMI:** 32. Mi köze hozzá?
- DEZSŐ:** Na, hallja? Az egyáltalán nem mindegy. 32? Hm.. Jól tartja magát? Hány kiló, mert a túlságosan soványakat nem szeretem, a kis bögyöseket szeretem.
- IMI:** Miről beszél maga szerencsétlen? Na, ide figyeljen! Felejtse el a feleségemet. Felejtse el....! *(Elteszi a cigarettás dobozt.)*
- DEZSŐ:** Kérem, én el is felejthetem.... Maga van megszorulva....
- IMI:** Maga most koncentrálnon énrám! Kis tüzet? Úgy. *(meggyújtja Dezső cigarettáját, majd teljesen türelmét veszti.)* Értse meg, nincs idő magyarázkodásra! Vetközzön!
- DEZSŐ:** Micsoda?! Én hat gyermek apja vagyok! Mit képzelsz magáról! Napóleon! Igaz, hogy szép fiú vagyok! Meg fiatal is. De nem magának! Maga pedofil!
- IMI:** Ide figyeljen akár százezer forintot keresni!
- DEZSŐ:** Mit képzelsz magáról! A hat gyerek csak úgy az égből potyogott?! Halatlan! Én egy férfival!?! Menyit tetszett mondani?
- IMI:** Százezer. *(Dezső megmered.)* Na jó legyen kettőszázezer!
- DEZSŐ:** Csókolj meg! Te buci! Kis Nipi-napi!
- IMI:** Csókolja meg magát a vacogó fogú krokodil! Na, jöjjön erre van a fürdőszoba, ott mindent megmagyarázok.
- DEZSŐ:** Mi? Nem kell ide magyarázat! Hat gyerek után? *(Imre után rohan aki*

rémüldözve, hüledezve menekül ki.)

IMI: Jézusom! Atyavilág!

(Marika és Irénke egy - egy tálal a kezükbe szaladnak be.)

IRÉNKE: Én lettem kész hamarabb! *(Középre teszi a tálal..)*

MARIKA: Persze mert elébem vágott! *(Elhúzza a tálal, a magáét teszi középre. Egész veszekedés alatt ez a cselekvés történik.)*

IRÉNKE: Tudja maga, mit csináltam én a világbékéért? Gyertyát gyújtottam!

MARIKA: Persze, azt a húsz forintos kínait!

IRÉNKE: Maga meg még annyira se képes, maga smucig!

MARIKA: No, hát tudja meg, én meg böjtöltem!

IRÉNKE: Na, az a legolcsóbb! Az nem kerül semmibe!

MARIKA: Mit tologatja maga az én tálamat?

IRÉNKE: Hiszen maga tologatja az enyémet! *(Sára beviharzik. Marika és Irénke lerohanják, egymás szavába vágva beszélnek.)*

IRÉNKE: Sára mond meg igaz lelkedre, ki főz jobban én vagy ő?

MARIKA: Ki főz jobban én vagy ő?

IRÉNKE: És mit kell csinálni a világbékéért, gyertyát gyújtani vagy böjtölni?

MARIKA: Na, mit kell csinálni, mond meg igaz lelkedre!

SÁRA: Az összes férfit felakasztani! Kiváltképp a Dezsőket! *(Sára elviharzik.)*

IRÉNKE: Miről beszélsz te! Sára, mi lelt téged? Legalább kóstold meg!

MARIKA: Sára, mi történt veled? Ne azt, az enyémet kóstold meg!

(Utána rohannak.)

(Imre és Dezső jelennek meg a színen, Dezső fején törölköző, testén egy lepedő van.)

IMI: No, jöjjön, jöjjön! Érti már!

DEZSŐ: Hogyne! Hogyne!

IMI: Egy családban a férj legyen a központ. Nem igaz?

DEZSŐ: De igaz!

IMI: Nem kell külön guru, hogy bármit is megmondjon. Majd a férj megmondja.

DEZSŐ: Így van!

IMI: Végül is a férfi a ház ura!

DEZSŐ: Na, ezt nem tudja Sára!

IMI: Hagyjon már engem a maga Sárájával! Szóval mindig okosabb voltam mint maga, és most is sokkal okosabb vagyok.

DEZSŐ: Nem fogják elhinni!

IMI: Na, ugyan miért nem?

DEZSŐ: Nézzen rám! A látszat csal, de nem ekkorát!

IMI: A látszat nagyon is mellettem beszél! Sokkal okosabb vagyok, és annak is látszom mint maga, úgyhogy a maga jelenléte teljesen felesleges. Nem kell guru!

DEZSŐ: (Sértődötten) Kérem, én el is mehetek...

- IMI:** *(Utána rohan.)* El, de nem most! Jöjjön vissza! Le fogom járatni, készüljön föl rá!
- DEZSŐ:** Én fölkészülök.
- IMI:** Na, járjon egyet... *(Dezső jár.)* Nem azt mondtam, hogy csámpázzon!
- DEZSŐ:** Kérem szépen, hát ez az a híres Gödény járás, már a nagyapám is így járt. Csípőből lazán....
- IMI:** Figyeljen, maga mutáns! Próbáljon meg tartással járni, tartással!
- DEZSŐ:** Magából teljesen hiányzik a szépérezék. Tartással? *(jár)*
- IMI:** De ne ilyen mereven! Lazán, lazán!
- DEZSŐ:** Lazán?
- IMI:** Lazán.
- DEZSŐ:** Oké, köcsög! Jeeee...! *(elindul)*
- IMI:** Ne így, ne ilyen lazán! Ne ilyen lazán! Te jó ég! Milyen alsógatya van magán?!
- DEZSŐ:** Miért? Miért? Mi kifogása...?
- IMI:** Tudom, tudom ez az a híres Gödény-gatya, amit a nagyapja is hordott....
- DEZSŐ:** Tudja maga, hogy nekünk kutyaőrünk volt?
- IMI:** Tudom persze, ott ugatott az udvarukba a tanyán. Dugja már el, dugja már el.. a gatyáját..!
- IMI:** Úgy menjen, mint aki normális! Nem, nem is! Úgy, mint aki nem egészen normális.
- DEZSŐ:** Járna egyet! *(Imi jár, Dezső megy utána, utánozza.)*
- IMI:** Micsoda! Ne szórakozzon itt! Én teljesen normális vagyok! Tudja mit? Maga ne járjon! Maga üljön, vagy álljon vagy bölcselkedjen, de ne járjon! Azt mégiscsak el kellene hinni magáról, hogy maga egy Indiából jött szent ember! A többit meg majd én elintézem! Na, jöjjön ide! Jöjjön már ide!
- DEZSŐ:** Több nap mint, kuka!
- IMI:** Milyen kuka? Na, jöjjön már ide!
- DEZSŐ:** Én meg se mozdulok, állok a helyemen. Ennyi pénzért... Majd bolond lennék!
- IMI:** Jézusmária! Még az a szerencséje, hogy legalább külsőleg úgy fest, mint egy guru! De hát ez is az én érdemem. De rajtam ez a fejfedő sokkal értelmesebben hatna, mint magán. Nézze meg!
- (Felteszi a fejfedőt, Times jelenik meg a színen. Nagyon szórakozott, nyugtató légzéseket végez. Készül bemenni a konyhába, de minduntalan visszatér Imréhez.)*
- TIMES:** Egy kis vizesborogatásért jöttem..., nyugtatom magam. Papuska szaval... .. rendületlenül... Szerintem megemelik a helyi adókat... Jelmezbálba készültek a barátoddal? Nem is tudtam, hogy ennyi vőfélyverset tud...*(Eltűnik a konyhába sírva..)*
- IMI:** Hát nem az volt a benyomása elsőre, hogy maga Gautama Buddha Szahib!
- DEZSŐ:** Egészségére!

- TIMES:** *(Kidugja a fejét a konyhából.)* **Csak nem?!**
- IMI:** **Nem, nem! De, de, dedede...! Vagy mégse? Mire gondolsz édesem?**
- TIMES:** **Csak nem Szabó János Indiába elszármazott hazánkfia személyesen?!**
- IMI:** **Az, az, az én Jánosom! A legjobb barátom.**
- TIMES:** **Tessék?**
- IMI :** **Na milyen? *(Mutatja fején a turbánt)***
- TIMES:** **Elég idétlen.**
- DEZSŐ:** **De csak rajta. *(Imi a fejére teszi a turbánt.)***
- TIMES:** **Hát persze.**
- IMI:** **Játszozunk, mint régen he...he... *(Visszateszi Dezső fejére a törölközőt.)***
- TIMES:** **Mi az, hogy régen?**
- IMI:** **Igen, igen, együtt jártunk iskolába!**
- TIMES:** **Igen? Ezt nem gondoltam volna!**
- DEZSŐ:** **Ezt én se.**
- IMI:** **Egy iskola, egy osztály, egy pad. Dolgozatírás közben mindig az én füzetemet leste. Persze azóta biztos megokosodott Indiában.**
- TIMES:** **Maga az Imi dolgozatát leste? És mikor?**
- DEZSŐ:** **A pótvizsgán.**
- IMI:** **Micsoda? Milyen pótvizsgán? Én sosem voltam semmiféle pótvizsgán!**
- DEZSŐ:** **Persze, persze már emlékszem. Nem volt pótvizsgán. Meg is bukott.**
- IMI:** **Micsoda? Micsoda?**
- TIMES:** **Imre, ezt az esküvő előtt nem mondtad.**
- IMI:** **Hát, persze hogy nem mondtam. Én sohasem ismételttem osztályt. A barátom egy másik bukásról beszélt, amikor ugye elestem... elbuktam. Ugye?**
- DEZSŐ:** **Persze, persze már emlékszem! Elbukott. El,... mint az állat, olyan részeg volt. Öten alig bírtuk hazavinni.**
- IMI:** **Micsoda? Dehogy!**
- TIMES:** **Imi! Tudod, hogy nekem elveim vannak.**
- IMI:** **Persze. Ne értsd félre, a barátom a sportról beszél. Szenvedélyes sportoló voltam, a focipályán öten alig bírtak velem.**
- DEZSŐ:** **Persze már emlékszem. *(Imi bokán rugja.)* Jaj, jaj.**
- IMI:** **Rúgtuk a labdát így.**
- DEZSŐ:** **Jaj, jaj.**
- IMI:** **Ő meg így kapkodta a lábát utánunk, és kiabált, hogy húj-húj, hajrá!**
- DEZSŐ:** **Húj-húj, hujuj! Én meg így rúgtam a labdát.... *(bokán rúgja Imi)***
- IMI:** **Kapkodtuk a lábunkat úgy futottunk! Ilyen szép emlékek után persze nagy az öröm. Mondom, nagy az öröm!**
- DEZSŐ:** **Jaj, de örülök, jaj, de örülök!**
- TIMES:** **Hát, számomra szinte hihetetlen, hogy maga tényleg Szabó János Indiából.**
- IMI:** **Nem, majd a sarki kukás a szemételepről! *(Nevet.)***
- DEZSŐ:** ***(Élénken.)* Gödény Dezső szelektív . . . *(Imre oldalba vágja.)* Lehetnék . . . akár . . ., akárki is, de az vagyok, amit magácska mond vagy gondol...**

- TIMES:** *(Megdöbbenve jön előre. Aggódva figyelik.)* Milyen mély értelmű és testvéries megközelítése ez az önazonosításnak! Nem gondolod?
 “Lehetnék akárki is . . . “
- IMI:** Hogyne. . .! Nagyon! Tőlem tanulta.
- TIMES:** De mi ez a maskara, lepedő meg törölköző?
- IMI:** *(Sértődötten.)* Maskara?!
- DEZSŐ:** A tisztaság jelképe.
- IMI:** Na!
- TIMES:** *(Elragadtatottan.)* Micsoda önirónia! Na látod, ezt nem tudjátok nyugaton!
 Mindent véresen komolyan vesztek!
- IMI:** *(Gúnyosan.)* De ő tudja!
- DEZSŐ:** Na, hallja, azért a kis kétszáz ezerér!
- TIMES:** Micsoda humor! Kétszáz ezer, ez jó! Ezt megjegyzem!
- IMI:** Nem kéne!
- DEZSŐ:** Miért ne! Hadd tanuljon!
- LENKE:** *(A polgármesterasszony érkezik jajgatva, lerogy egy székre.)* Jaj, jaj, jaj a fejem!
- TIMES:** Jaj, jaj, a borogatás! *(A polgármester asszony fejére teszi.)* Löki Lenke polgármesterasszony *(Bemutatja Dezsőnek.)*
- TIMES:** És itt a mi drága várva várt vendégünk Indiából, megérkezett,....
- DEZSŐ:** Guru, Guru János. *(megrázza a polgármester asszony kezét.)*
- TIMES:** És ráadásul ő Imre legjobb barátja, de ez a gonosz nem is szólt nekem!
- IMI:** Most akartam szólni neked édesem.
- TIMES:** Édesem.
- DEZSŐ:** *(Imre és Times pofazacskóját megrázza és Times fenekére üt.)* Kis cukorpofáim!
- TIMES:** *(nevet)* Remek humora van. *(Papuska diadalmasan érkezik.)* És itt a mi papuskánk. *(Papuska körbejárja Dezsőt.)*
- IMI:** *(Fölháborodva.)* Mi van, nem látott még gurut?
- PAPUSKA:** Ez a Guru?! *(Lenke, Times egyszerre befogják Papuska száját.)*
- TIMES, LENKE:** Papuska meg ne próbálja, eszébe ne jusson!
- TIMES:** Papuska menjen a szobába és szégyellje magát! Így kikészíteni szegény polgármesterasszonyt!
- PAPUSKA:** Fogtok ti még énutánam sírni.
- TIMES, LENKE:** *(Méltatlankodás.)*
- TIMES:** Ajaj!
- LENKE:** No, hiszen!
- PAPUSKA:** *(Énekelve távozik.)* “Lakodalom van a mi utcánkban...”
- LENKE, TIMES:** *(Mindketten felzokognak.)*
- TIMES:** Jaj, jaj!
- LENKE:** Ez nem lehet igaz!
- TIMES:** Végre egy kis nyugalom!

PAPUSKA: *(Énekelve érkezik. “Hivatalos vagyok oda én is “*

TIMES: **Na, most aztán elég...!** *(Times dühösen kivezeti Papuskát, Papuska hang nélkül távozik.)*

LENKE: **Mondja mester, a hiúság nem öregszik, vagy mért nem lesz legalább szenilis az is?**

DEZSŐ: **Meg hát, meg..., meg.**

LENKE: **Mester látja az aurámat?** *(Times be)*

IMI: **Látja-e az auráját mester?** *(Gúnyosan.)*

DEZSŐ: **Hát, ha nem forogna annyit.... Kicsit jobbra, kicsit balra, kezét tartsa föl.**

Látom. Pobeda.

LENKE: **Teljesen le vagyok merülve.**

DEZSŐ: **Ketyeg az még.**

LENKE: **Áh. Minden energiámat elszívott ez az energiavámpír papuska. Pedig képzelje el, kiadós beszéddel készültem a köszöntésére, de most eltekintenék tőle. Talán holnapra összeszedem magam. Kikészített ez az energiavámpír!**

DEZSŐ: **Kész áldás egy ilyen Drakula a családban!**

LENKE: *(Felháborodva.)* **De mester!**

TIMES: **Lenke drága, a mi mesterünk is, mint minden igazi nagymester metaforákban beszél. Jelképesen kell érteni a szavait. Most azt mondta . . .**

DEZSŐ: **Na, mit mondtam?**

TIMES: **Hogy a megpróbáltatásainkat áldásnak kell tekinteni.**

DEZSŐ: **Mindent tud! Mindent tud!**

IMI: **Szerintem meg egyszerűen örül, hogy megszabadul egy kiadós unatkozástól.**

LENKE: **De kérem!**

IMI: **Ez az igazság!**

TIMES: *(Imrét a beszéde alatt az asztal mögé üldözi.)* **Ez a korlátolt , nyugati, pozitivistá, materialista gondolkodás! Az orrotok hegyénél nem láttok túl! Ha kiesik a szátokból a pipa, az már nincs is, mert nem tapintjátok!**

IMI: *(Döbbenet.)* **Nem is pipázom!**

DEZSŐ: **Hagyja kedves, már gyermekként is reménytelen volt.**

IMI: **Akkor sem pipáztam.**

TIMES: **Jaj, Imre, ha nem szeded össze magad, én, én megvilágosodom. Úristen!**

Mester, hiszen nagyon fáradt lehet, hiszen most érkezett meg Indiából.

DEZSŐ: **Most érkeztem hazánkba szakadt Indián fia.**

TIMES: **Jöjjön a szobájába! Hol vannak a pakkjai?**

IMI: *(Támadólag.)* **Pakk nélkül érkezett, csak úgy natúr bele a nyakunkba!**

- TIMES:** És te, te nem látod ebben a tanítást! Micsoda bizalom ez az életben! A lélek gyümölcsei a fontosak, nem az anyagiak! Nem az anyagiakhoz kell ragaszkodni! Azt el kell hagyni! Az élet mindent megterem, amire szükségünk van! Köszönöm mester! (*Letérdepel*)
- DEZSŐ:** Jaj, Istenem! Megy ez nekem!
- LENKE:** (*Röpköd a kezeivel.*) És én is köszönöm! Szárnyakat kaptam! Föltöltődtem!
- DEZSŐ:** Megy ez nekem, megy ez nekem! Gyermekeim! Tudjátok mit? Járok egyet.
(*Dezső jár, szélsőséges táncmozdulatokkal járja be a színt, polgármester asszony utánozza.*)
- TIMES:** (*Térdén gyalogolva üldözi.*) Imre, remélem látod?
- IMRE :** Látni látom...
- TIMES:** Érted miről van szó?! Érted a tanítást?!
- IMRE:** Hát azt már kevésbé...
- TIMES:** Akármilyen lépésre szánjuk el magunkat, akármit táncolunk is, a sorsunk alól nem tudunk kibújni, mert önmagunkat nem tudjuk lecserélni. A bőrünkben nem tudunk kibújni.
- DEZSŐ:** Érted Imrém? Érted?!
- IMI:** Hogy ez nekem nem jutott eszembe!
- LENKE:** A megpróbáltatásaim az enyéme! Ragaszkodom hozzájuk!
- DEZSŐ:** Csak nyugodtan.
- LENKE:** És a beszédem megtartásához is ragaszkodom!
- IMI:** Úgy kell neked! Egy kis kárpótlás!
- LENKE:** (*Dezsőhöz fordul.*) Tudja, én is a romló nyugati erkölcsöt vettem célba!
- DEZSŐ:** Én meg a konyhát. Ezt inkább egy másik alkalommal, megy ez nekem...!
Megy! (*Táncolva el.*)
- LENKE:** “Romlásnak indult hajdan erős magyar,
(*Lenke elindul kifele, de az ellenkező irányba.*)
Nem látod, Árpád vére miként fajul?”
- TIMES:** Polgármesterasszony erre parancsoljon!
- LENKE:** “Nem látod a bosszús egeknek
Ostorait nyomorult hazádon?”
- TIMES:** (*Kivezeti. Útközben az asztalnak ütköznek.*) Pardon!
- LENKE:** “Nyolc századoknak vérzivatarja közt
Rongált Budának tornyai állanak.
- IMI:** (*Egyedül marad a színen, lerogy egy székre.*) Ez tiszta bolondokháza! Ennyi hülyét! De a legnagyobb hülye én vagyok! Kompromittáltam magam ezzel a barátsággal. Nyakig benne vagyok!
- POSTÁS:** (*Bejön feldúltan.*) Kócsi úr, Kócsi úr!
- IMI:** Ennyi hülyét!!
- POSTÁS:** Kócsi úr! Az ég szerelmére, hol van? Hol van, hol van?
- IMI:** Itt vagyok, na. Hát itt vagyok. Még egy hülye!

POSTÁS: Nem maga, a távirat.

IMI: Az meg itt van. Miért kell?

POSTÁS: Jaj, de jó, jaj, de jó! Ez nem a maga távirata. Ez a Kocsiséké. Ez a magáé, ez a magáé! Egy cseppet összekevertem, tudja a kevert miatt. *(nevet)* Tegnap berúgtam egy kicsit, mert akkora bánatom volt, de akkora... *(sír)* Tudja miért, mert a tulajdon feleségem nem akarta velem ünnepelni a tulajdon házassági évfordulónkat. És tudja miért, na, tudja? Ez fáj a legjobban! Azt mondta nekem, hogy részeges vagyok. Hát muszáj volt innom. De most már kávéztam. Most már minden rendben lesz. Na én megyek.

IMI: Mi lesz rendben?! Mi lesz rendben?! Tudja mi áll ebben a táviratban?

POSTÁS: Mit gondol maga énrólam?! Az nem tartozik rám, hogy jön a guru.

IMI: Nagyon is magára tartozik! Igen is magára tartozik! Jön a guru előadást tart. Reinkarnáció és karma témakörben öt órákor itt nálunk!

POSTÁS: Sajnálom, én öt órákor mecset fogok nézni.

IMI: Tudja mit fog maga nézni? Tudja mit? A felmondólevelét, meg a fegyelmiét a postahivatalban. Mert én úgy feljelentem, de úgy feljelentem...! Ha beszélek a postafőnökkel, hogy kevergeti itt a táviratokat!

POSTÁS: Kegyelem, Kócsi úr! Ne tegye ezt velem! Hat gyermekem van.

IMI: Jézus, Mária! Magának is? Itt mindenkinek hat gyermeke van! No, ezzel aztán végképp eláztatta magát nálam! Súlyosbító körülmény.

POSTÁS: Csak három az enyém, Kócsi úr! A többi úgy történt... hogy az asszony...

IMI: Be ne avasson! Be ne avasson! Most az jön, hogy magának is zambiai volt a szomszédja.

POSTÁS: Hát, ezt meg honnan tetszik tudni?

IMRE: Jaj! Inkább megkegyelmezek. Talán, rendbe lehet hozni még! A családi béke szent dolog.

POSTÁS: Úgy van Kócsi úr! Én teljesen egyet értek! Kócsi úr én mindent rendbe hozok, mindent rendbe hozok! Csak ne tessék beszélni a főnökúrral!

IMI: Na idefigyeljen! Itt már van egy guru, ide nem kell másik. Érti?

POSTÁS: Tisztelettel nem.

IMI: Nem baj. Maga kiáll a kertkapu elé.

POSTÁS: Megyek.

IMI: Nem megy! *(Kiabálva.)*

POSTÁS: Nem megyek.

IMI: *(Elővesz egy sprayt.)* Kiáll a kertkapu elé, és ha jön a guru Indiából, maga kapja ezt, a sprayt és lefújja, behúzza ide. Itt előadás lesz öt

órákor, leülteti egy székre! Ide úgyis jönnek emberek, ő meg elvész a tömegben.

Előadás után én majd felteszem egy Indiai járatra. Érti?

POSTÁS: Elintéztem, kiállok, lefújom, már itt sem vagyok.

(Kiszalad a postás.)

IMI: No, ezt is elintéztem, csak nagyon okos vagyok én... Béke, családi béke!

POSTÁS: *(Visszaszalad.)* Kócsi úr honnan ismerem meg a gurut?

IMI: Jaj, ennyit sem tud?! Mindent a szájába kell rágni?!

POSTÁS: Hát, szakmunkás-bizonyítvánnyal nem adják....

IMI: Nem adják.... Na, akkor figyeljen! A guru az úgy néz ki pontosan, egészen pontosan... *(Mutatja.)* teljes alapossággal... , körülbelül... , mint egy ember.

Olyan ember formájú ember. Na nézze: az lesz az, aki ezt a házat fixírozza, nézegeti, mert egy biztos, még életében nem látta a házamat. Azonnal biztos nem fog befordulni és bejönni. Előbb nézegeti, ismerkedik vele. Maga meg lefújja! Ettől a szertől olyan alvó, figyelő állapotba fog kerülni. Ne ijedjen meg! A szeme nyitva marad. Így. *(Mutatja.)* Ja , a technika határa a csillagos ég.

POSTÁS: Megjegyzem, én ezt mindig sejtettem.

IMI: Maga ne sejtсен semmit! Menjen és hozza helyre amit elrontott!

POSTÁS: Helyre hozom, rendbe hozom, már itt sem vagyok. *(Kiszalad.)*

IMI: Remélem , ezzel a Gödénnel legalább minden rendben van!

(Kimegy a színről.)

(Dezsőt a polgármesterasszony visszaüldözi a nappaliba. Times próbálja menteni a gurut.)

TIMES: De Lenke asszony nem kellene...!

LENKE: Mester, egészen biztos benne, hogy nem most akarja meghallgatni a beszédemet?

DEZSŐ: *(A paraván mögül.)* Teljes határozottsággal állíthatom: Nem!

LENKE: Nem?

DEZSŐ: Nem!!

TIMES: Nem!

LENKE: Nagy kár!

DEZSŐ: Mindent a maga idejében! *(Készül távozni, de a dicséretet visszacsalogatják.)*

LENKE: Mester, maga olyan bölcs, olyan okos, világlátott.

DEZSŐ: Meg szép is.

LENKE: No, persze. Mi nagyon hasonlítunk egymásra. Nem akar politikával foglalkozni?

DEZSŐ: Én maximum kukába nyúlok.

TIMES: Mester, mi az ön véleménye a hatalomról?

DEZSŐ: Tudja kedves , egy kukás mindig azt hiszi , övé a kuka. Aztán jön egy szemetes kocsi, és szépen elviszi az egészséget. *(Times elégedetten kuncog.)*

LENKE: Na, és a szeretet?

DEZSŐ: Minden kuka egy csalódás, de ha nem mélyed el benne az ember, biztos nem talál semmit. Tudjátok rengeteg időt veszít az ember, míg egyik kukától a másik kukához ér.

TIMES: És mi az élet értelme?

DEZSŐ: A kukázás.

TIMES: Vagyis a kincskeresés?

DEZSŐ: Mondhatjuk úgy is.

TIMES: Csodálatosak ezek a kukás hasonlatok. De hát ezeket meg kell emészteni . . .

DEZSŐ: Rágódjatok csak rajta aranyaim. De én is emésztenék már valamit.

TIMES: Hát persze drága mester, jöjjön csak velem a konyhába. Higgye el, már nagyon vártuk. Ígérem, ott senki nem fogja zavarni.

DEZSŐ: Az jó lesz. Igen jó lesz. (*Mindannyian távoznak.*)

(*A színen sötét lesz.*)

Postás jön be a színre egy kába, gyanús külsejű alakot ültet a díványra, ahol rajta kívül még hárman ülnek: egy rendőr és két betörő. Times, Imre érkezik. Times lázasan magyaráz. Imre rémülten veszi észre a nappaliban történeteket.

TIMES: Mert értsd meg édesem, semmi más nem történik a családban mint ami a te lelkedben történik. És nem történik más a világban, mint ami a családban történik, vagyis a lelkedben. A mi családukban érkezett a csodák ideje! . . .

IMI: (*Rémülten.*) Igen édesem, az történik a családban ami csodákban, a lelkedben történik minden meg a világban. Tudom én ezt. (*Kifele vezeti Timest.*) De most kiabált a Csoda.

TIMES: Tessék?

IMI: A nagy Gurunak szüksége van rád, hallom, hogy szólított!

TIMES: Tényleg, akkor rohanok, bocsáss meg . . . (*El.*)

IMI: Mit keresnek ezek a csodákban, a világban, a lelkemben, a testemben, egyszóval itt.

POSTÁS: Tessék?! Jól van Kócsi úr?!

IMI: Mit keresnek ezek itt a nappaliban?

POSTÁS: Fixírozták a házat . . .

BETÖRŐ I.: Főnök ez az a kégli, amit ki fogunk rabolni? (*Postás lefújja spray - vel.*)

IMI: Micsoda?!

BANDAFŐNÖK: Ez. Hogy jutottunk be? (*A postás lefújja.*)

IMI: Ezt kérdem én is! (*A postás majdnem lefújja őt is.*)

BETÖRŐ II.: Tápos vagy Roland . . . Nem kifogjuk rabolni, hanem már Kiraboltuk. Le is buktunk. Nem látod? Itt a közeg.

(*Postás őt is lefújja.*)

IMI: Micsoda?! Egy rendőr a házamban?! De hát ez hatóság elleni erőszak! Tudja mi jár ezért?!

POSTÁS: Jóságos postagalamb, itt a bátyám: Gyula! Kócsi úr, engedje meg, hogy bemutassam Gyulát. Mondjál már

valamit Gyulám!

RENDŐR: Gyula! Le vannak tartóztatva! (*Postás lefújja.*)

IMI: No, most imádkozhat a postagalambjához!

POSTÁS: Gyulát nem kell komolyan venni... (*Még egyszer lefújja.*)

IMI: Hadd nézzem már meg, milyen embereket fűjkált le maga. (*Végig nézi a díványon ülőket és megrémül.*) Ez is fixírozta?Ez is...Jézusom! Takarja már el őket, teljesen rosszul vagyok, ha rájuk nézek. (*A postás a paravánnal eltakarja őket.*) Hát nem tudott maga egy normális embert lefűjni? Legalább egy ember formájú embert?

POSTÁS: Hozom, Kócsi úr hozom! (*El.*)

(*Sára és Dezső jön veszekedve.*)

SÁRA: Na, gyere csak te szép sütemény! Gyere csak te nagy guru! Mond el a Kócsi úrnak, ki vagy te valójában! Hat gyereket csak úgy ott hagyni a nyakamon!?

DEZSŐ: Kettő zambiai gyanús. Sára, ne bomolj! Sára az együtt töltött felhőtlen boldogságunkra kérlek, ne csinálj botrányt! Kétszázézer, az kétszázézer!....

SÁRA: Ne beszélj hülyeségeket! Előlem akartál elbújni, de én megtaláltalak! (*Úgy tesz, mintha tele akarná kiabálni az egész házat.*)

Ott hagyta hat gyerekekkel a pártámban!

IMI: Sára a Dezső el akarja venni magát feleségül?

SÁRA: Micsoda?

DEZSŐ: Micsoda? Még hogy én! (*Dezső fejvesztve menekülne de Imre elkapja, birkóznak.*)

IMI: Azt a kis kétszázézetet is a családalapításra gyűjti!

DEZSŐ: Milyen családalapításra?! Nyolcan vagyunk!

SÁRA: (*Riszálván közeledik Dezsőhöz.*) El akarsz venni, te, kis duci Dezső!

DEZSŐ: Jaj! Jaj! (*Rémülten menekül Imi nyakába.*)

IMI: Hát, persze. Látja? Kézzel - lábbal menne magához, ha le nem fognám még leteperné itt a nappaliban.

SÁRA: Hát, mér bántja maga az én uramat! Engedi el rögtön!

(*Elrántja Imrét.*)

IMI: Még nem a maga ura. Majd csak akkor, ha én is odaadom a nászajándékot: kétszázézetet!!

DEZSŐ: (*Kirohan a színről.*) Dezső nem eladó!

IMI: Négy-százézer! Dezső, négy-százézer! Na, látja, mit csinált, megsértődött....

DEZSŐ: (*Papírral, tollal tér vissza.*) Üsse kő, legfeljebb elválok! Itt tessék aláírni!

IMI: De Dezső, itt most nem Dezső, hanem Indiai guru.

DEZSŐ: Aki szüzességet fogadott!

IMI: Különbben nincs esküvő, se nászajándék.

DEZSŐ: Sára, kedves, haladjon előttem, hagy nézzem meg az auráját!

- SÁRA:** Hallja, Kócsi úr, min jár megint az esze? Hát nem elég neked az a hat gyerek? Még hogy az aurámat! (*Riszálva kimegy a színről.*)
- DEZSŐ:** Olcsón adtam magam! Olcsón! De milyen olcsón!
- IMI:** Megegyeztünk! Nem kell úgy mellre szívni! (*Kikíséri a színről.*)

(*A postás bejön, a paravánt összezárja, újra láthatóvá válnak a szereplők. Készül melléjük ültetni ujj áldozatát, Komor Jánost, aki elegáns fekete öltözékben mereven lépeget. A postás terelgeti.*)

- IMI:** (*Kétségbe esve érkezik a színre.*) **Jaj, jaj! Mindjárt infarktust kapok. Nem bírom én ezeket az izgalmakat! Jaj, a szívem!** (*Háttal Komor Jánosnak ütközik.*)
Jaj! Jaj! Jézusom, Komor János temetkezési vállalkozó! Ennyire rosszul lennék?!

POSTÁS: Lefújtam Kócsi úr, bevallom tévedés volt. Kicsit megállt a ház előtt.

- IMI:** (*Kiveszi János kezéből a cigarettát.*) **Cigarettára akart gyújtani...**

POSTÁS: Bocsánat Kócsi úr. Bocsánat.

- IMI:** Mit bocsánat?! Mit bocsánat? Most azt mondja meg nekem, ki temeti el a Széles Kovács Józsi bácsit!?

POSTÁS: Megyek, Kócsi úr, megyek!

- IMI:** Marad! (*Kiabál.*)

POSTÁS: Maradok.

JÁNOS: Józsi bácsi, mindnyájunk Józsi bácsija, már fentről figyel bennünket.

- IMI:** Atyajézus, a szőr is feláll a hátamon!

JÁNOS: Ő nem ment el, itt van velünk.

- IMI:** (*Postáshoz fordul.*) Fújja már le! Fújja már le! Ennek tripla adag kell, mit bámul?! Ez kész horror! Jaj, a szívem! (*Postás lefújja.*) Már az ember a szent technikában sem bízhat, még az hiányzik, hogy ne legyen hatásos ez a vacak... (*Jánost nézegeti.*)

TIMES: (*Kintről kiabál.*) **Imi!** (*Imre a kiabálástól megijedve Komor János ölébe ül. Times érkezik.*) Nem akart tőlem semmit a mesterünk, valamit elhallottál. Jó napot kívánok... Kik ezek az emberek? És miért ülsz Komor úr ölében?

- IMI:** Én? Ja... Ez egy jóga gyakorlat, édesem.

Hümmm....hammm...hümmm (*mutatja*)

TIMES: (*Lelkesen.*) Igen? Ezt én is kipróbálom!

- IMI:** Eszedbe ne jusson! Szigorúan csak férfiak végezhetik.

TIMES: (*Csalódottan.*) Kár. No, és nem válaszoltál, hogy kik ezek az emberek?

- IMI:** Az előadásra jöttek.

TIMES: A holnapi előadásra most...?!

- IMI:** Milyen holnapi...? (*Megnézi a táviratot.*) Tényleg...! Segítsen rajtam valaki...! (*Times felé.*) Nagyon érdeklődök. Nézd milyen feszülten figyelnek.

TIMES: Még a köszönésemet sem fogadják...

- IMI:** Meditálnak.

- TIMES:** Gondolod? (*Postás a le lebukó emberfejeket korrigálja.*) Nem gondoltam volna, hogy pont ezeket az embereket érdekli az ezotéria a városból.
- IMI:** Ők se gondolták... csak úgy rájuk tört, szinte erőszakosan a fejlődési kényszer.
- (*Dezső jön az asszonyokkal körülvéve, Sára, mint egy anyatigris, őrködik felette, és eteti. Döbrent csend, Dezső csámcsog.*)
- IRÉNKE:** Mester, maga nem vegetáriánus?
- DEZSŐ:** Nem vegetáriánus, Szabó János!
- IMI:** A vacsorám! (*A vegetáriánuság tagadása, kételyeket ébreszt Timesben.*)
- DEZSŐ:** Csak volt... csak volt... Kér egy harapást? Sára, harapd meg! He... he...he...
- TIMES:** (*Gyanakvóan.*) Drága mester, nézze, nézze! (*Mutatja a vendégeket.*) Ezekben az embereken olyan óriási a fejlődni akarás, hogy egy nappal hamarabb eljöttek az ön előadására. Mester, drága, magának mibe se kerül,
- DEZSŐ:** Semmibe...
- TIMES:** tartsa meg most is az előadását ezeknek a drága embereknek!
- DEZSŐ:** (*Majd megfullad, köhög.*) Milyen előadást??!! (*Imréhez szalad.*) Ez nem volt benne a kétszázezerben!
- IMI:** A vacsorám benne volt? A vacsorám benne volt?
- DEZSŐ:** Hát, az se.
- IMI:** (*Tolja maga előtt Dezsőt.*) A mester azt mondja, hogy a karmáról tartana szívesen előadást.
- DEZSŐ:** Kinek a karmáról?
- IMI:** Erre parancsoljál édes mesterem!
- TIMES:** Ide! Ide! (*Fölvezeti az asztal mögé. Majd vizet hoz, kancsót, poharat. Füstölőt és gyertyát gyújt.*)
- DEZSŐ:** Megtartom én.... Csak azt mondják meg, kinek a karmáról! Én csak a Sára karmáról tudnék értekezni, de az nem biztos, hogy érdekli magukat.
- TIMES:** Már hogyné érdekelne! Mindenki karmája érdekel bennünket.
- DEZSŐ:** A fene a gusztusukat!
- IRÉNKE:** Most mi legyen a süteményekkel, húsz szakácskönyvet nézett át velem ez a drága jó asszony. (*Marikára mutat.*)
- MARIKA:** Huszonegyet!
- IRÉNKE:** Húzzát! Most mi legyen ezekkel?
- TIMES:** Kínálják meg a vendégeket.
- POSTÁS:** (*Elkapja a süteményes tálat és a vendégek szájába dugja a süteményeket.*) Majd én!
- IRÉNKE:** Így pazarolni ezt a drága jó pogácsát. (*Imihez fordul.*) Ez a pogácsa olyan egészséges, de olyan egészséges, annyira reform, hogy a holtak is felélednek tőle.
- IMI:** Tényleg?

MARIKA: Mérget vehet rá!

IMI: Akkor nem kéne a vendégeknek adni! (*A postáshoz.*) Vegye ki a szájukból észrevétlen.

DEZSŐ: Hát, ez a kopasz csávó kicsoda?

(*A Buddha szoborra mutat.*)

POSTÁS: (*Megpróbálja kivenni a pogácsákat a szájából, megharapják az ujját, feljajdul.*) **Jaj!**
Kócsi úr, nem okoz veszettséget ez a szer?

IMI: Magának már nem.

TIMES: (*Elveszi Dezsőtől a sültet és a bort.*) **Pardon!**
(*Mindenki Dezsőre figyel.*)

DEZSŐ: A karma . . . (*Dezső int, hogy nem jó helyen vannak a gyertyák, a füstölők. Cserélgetik. Figyelik.*) **Kérnék szépen egy aurát! Nálunk órának mondják, de újjgazdagéknál aura... (Imi ad neki egy órát.) Kelet felé fordítani kérem! Úgy, Mekka felé! Az nem Mekka, az Moszkva! (Imi igazgatja az órát). Az Ópusztaszer! Na.... Na... No, hát akkor kezdeném előlről. A karma . . . (A postás hangosan helyezkedik a székén, a társaság lepiszegeti.)**

DEZSŐ: Ilyen zajban képtelen vagyok koncentrálni.

TIMES: Pssz! Csend!

Asszonyok: Csend!

DEZSŐ: Hol is tartottam?

MIND: Az elején.

DEZSŐ: Aha, igaz is. Akkor összefoglalnám az eddig elhangzottakat. A karma . . .

IMI: Mit a karma? Mit akar ma mester?

DEZSŐ: Kézpénzt. Újra kezdeném... A karma... (*Dezső kétségbeesve néz széjjel, de semmi nem történik.*) A Sárának is van karma... meg a macskának is...a kettő ugye nem egyforma... csak majdnem... mondhatni majdhogynem.

LENKE: (*Lenke beviharzik. Felháborodottan meghordozza a tekintetét a társaságon.*) **Micsoda színvonal ez?! Csak nem elkezdték az előadást az én beszédem megtartása nélkül?!**

DEZSŐ: (*Kitörő örömmel.*) **De meghallgatnám én azt a beszédet, de meghallgatnám!**
Jöhet a papuska is! Hol van?

LENKE: Én akkor meg se szólalok! (*Sértődötten.*)

TIMES: Papuska szunyókál.

DEZSŐ: Fel kéne ébreszteni. (*Lenke vibráló tekintettel néz rá.*) **Később.**

TIMES: (*Kissé kelleetlenül.*) **Polgármesterasszony parancsoljon . . .**

LENKE: (*Prófétikusan magasba emeli a kezét.*) **Romlásnak indult . . .**

BETÖRŐFŐNÖK: (*Felugrik és ordít.*) **Vonatrablás, mindenki tartsa föl a kezét, úgy ahogyan a nyanya! (Lenkére mutat.)**

LENKE: Nyanya?!(*Óriási visítózás, jajgatás kezdődik.*)

TIMES: Imre, mi folyik itt?!

BETÖRŐFŐNÖK: Vér, ha nem lesz azonnal csend!

MIND: **Jaj!** (*Rémülten fentebb emelik a kezüket Komor János kivételével.*)

- JÁNOS:** *(Elképedve járkál a szereplők között.)* **Esküszöm, én még ilyen halotti toron életemben nem voltam.**
- BETÖRŐFŐNÖK:** **Kuss, gyászhuszár!** *(Vizsgálja a fegyverét.)* **Meg van ez töltve, fiaim?**
(A betörők együtt nézegetik a fegyvert.)
- TIMES:** *(Suttogva.)* **Mi ez itt, Imre?**
- IMRE:** **Mindent megmagyarázok, mindent megmagyarázok...** *(Asszonyokhoz, szemrehányóan.)* **Milyen pogácsát sütöttek maguk!?**
- MARIKA, IRÉNKE:** **Mi megmondtuk.** *(Büszkén.)*
- DEZSŐ:** **Gyermekeim, legyetek jók!**
- BETÖRŐ I:** **Kuss!**
- DEZSŐ:** **Tőlem azt csináltok amit akartok.**
- BETÖRŐK:** **Kuss!**
- JÁNOS:** **Még egy ilyen alpári halotti tort....!**
- IMI:** **Rendőr úr, csináljon már valamit.** *(Jánoshoz fordul.)*
János, temesd el őket könnyörgők!
- JÁNOS:** *(Kissé kábán, kezdené a beszédet.)* **Azért gyűltünk össze...**
- BETÖRŐK:** **Kuss legyen már! Azért gyűltünk össze, hogy az értéktárgyakat és a pénzt a kalapunkba dobáljátok!** *(A két betörő megkezdi begyűjteni az értékeket.)* **Világos?**
- DEZSŐ:** **Teljesen!**
- BETÖRŐFŐNÖK:** **Pakoljunk, pakoljunk! Maga is mama, te is baromarcú!**
- BETÖRŐ I:** *(Dezsőhöz.)* **Te is Alibaba!**
- BETÖRŐFŐNÖK:** **Mikor áll meg a vonat?**
- SÁRA:** **Ez nem a vonat.**
- BETÖRŐFŐNÖK:** **Ne magyarázzon nekem amikor így imbolygunk, és minden így megy a szemem előtt.** *(Mutatja, hogy ugrál minden a szemében.)*
- BETÖRŐ I:** **Aki megmozdul, annak ütött az utolsó órája! Megértették!**
- DEZSŐ:** **Kócsi úr mozog!**
- BETÖRŐFŐNÖK:** **Kuss!**
- DEZSŐ:** **Én, csak mint ötletet....**
- BETÖRŐFŐNÖK:** **A barátom nagyon ideges. Csak úgy hívják szakmai körökben, hogy a kis hirtelen véreskezű.** *(Rablók röhögnek, a többiek szörnyűködnek.)*
- BETÖRŐFŐNÖK:** **Mi a következő állomás?**
- TIMES:** **Milyen állomás?**
- BETÖRŐFŐNÖK:** **Itt én kérdezek! Megértette?**
- BETÖRŐK:** **Megértették?**
- TIMES:** **Kérdezzenek?** *(Kissé rémulten.)*
- BETÖRŐFŐNÖK:** *(kissé lekuporogva, mint akinek csikar a hasa.)* **Merre van a WC?**
- TIMES:** **Arra!** *(Mutatja. A betörőfőnök a betörő I.-nek, ő a betörő II.-nek, az pedig a postásnak adja a stukkert, és elrohannak a jelzett irányba. Láthatóan sürgős a dolguk, Sára utánuk megy.)*
- IMRE:** **Isteni pogácsát sütöttek!**
- POSTÁS:** **Jézus Mária. Jaj, jaj! Jóságos Postagalamb!** *(Rémulten ugrál, óriási*

durranás, mindenki a földre vetődik,)

JÁNOS: *(Feláll, érdeklődve körülnéz.)* **Ki a megboldogult? (Méltatlankodás.)**

Rendőr: **Hu... hu... Ha.... hi...!**

(A rendőr óriási üldözésbe kezd, ordítva, hadonászva járja be a terepet.)

IMRE: **Fogják már le, még kárt tesz magában!**

POSTÁS: *(Gyula után rohanva.)* **Gyulám, Gyulám! Ne hülyéskedj már! A WC - be vannak.**

RENDŐR: *(Lehiggad, leül.)* **Ja. (Vár.)**

POSTÁS: **Gyulám nem úgy értettem. Menjél intézkedni! Ezért kitüntetnek. (A rendőr újra üldözésbe kezd.)**

SÁRA: *(Sára visszatér, nyakon csapja a rendőrt.)* **Hagyja! Én már bezártam őket, itt a kulcs. A pisztoly meg itt van. Nem adom oda neki, mert kárt tesz magában.**

DEZSŐ: *(Elragadtatottan.)* **Sára én elveszlek feleségül!**

SÁRA: **De mester!**

IMRE: **Mi van ha ezt a pogácsát én eszem meg...?**

IRÉNKE, MARIKA: **Nekünk dolgunk van ... (Kimennek.)**

LENKE: **Orvost, orvost, rosszul vagyok, rosszul vagyok! Jaj, jaj!**

TIMES: *(Epésen, nagyon feszült.)* **Minek az, az időhúzás, amikor itt van Komor úr is.**

JÁNOS: **Polgármesterasszony, a Széles Kovács Józsi bácsinak olyan gyönyörű beszédet írtam, de olyan gyönyörűt, nem tudom hallotta-e, de ha maga azt meghallja....**

LENKE: **Hagyjon békén, maga szatír!**

JÁNOS: **Mi rosszat mondtam?**

POLGÁRMESTER ASSZONY: **Gondolkozzon! (Teljesen gyógyultan, sértetten távozik.)**

TIMES: **Én semmit sem értek, magyarázza már meg valaki, mi folyik itt!**

PAPUSKA: *(Bejön.)* **Neszt hallottam, szükség van rám?**

TIMES: *(Bosszúsan.)* **Jaj, Papuska!**

IMRE: **Papuska, maga az én védangyalom! Itt akkora nesz volt, hogy hat lakodalom ehhez képest semmi!**

DEZSŐ: *(érkezik étellel-itallal a kezében.)* **Elhalasztanám a beszédemet, ilyen idegi terhelés után!**

TIMES: *(Elszántan Imre elé áll.)* **Imre, azonnal magyarázd meg , mi folyik itt!!**

IMRE: **No, akkor most nagyon figyelj, édesem!(A két asszony visítva rohan be, és hányják a keresztet. A többiek a jelenet alatt szépen lassan beszivárognak. Judit ront be a színre, kezében autóalkatrészekkel.)**

JUDIT: **Ne piszkáljam?! Ne piszkáljam?! Ezt is megpiszkáltam, ezt is megpiszkáltam!**

IMI: **Megpiszkálta.**

DEZSŐ: **Gödény Dezső, szelektív hulladékgyűjtő. Réz aluminium... Ez réz.**

JUDIT: **Elég volt, elég! Ezt nem csinálhatod velem! Véged van! Beültetted a kocsidba, mert a feleségedet hülyére akarod venni, ezzel a görénnyel.**

DEZSŐ: Na, na! Gödény, Gödény...

JUDIT: Látják, *(Dezsőre mutat, aki az alkatrészekkel van elfoglalva.)* ez itt nem Indiai guru, hanem egy kukás a szeméttelpről. Onnan tudom, hogy ide, ide *(Mutatja.)*

ebbe a szekrénybe zárt össze bennünket ez a gazember *(Imrére mutat.)*, amikor a felesége bejött hülyeségeket beszélni. Bezárt, már akkor is bezárt, ez a mániája, hogy bezár, nehogy észrevegye ő, hogy én itt vagyok. De itt vagyok, itt vagyok! És tudja meg mindenki! Mindenki! Már két éve szeretője vagyok ennek a szemétládának!

IMRE: Másfél. Csak másfél....

JUDIT: Én hülye. *(Sir.)* Én hülye.

TIMES: Imi, ez igaz?! *(Sir.)* Te bezártál egy nőt a szekrénybe... Mit szól ehhez Papuska? *(Papuska vállára hajol és sir.)*

PAPUSKA: Mondhatom a vőfélyverseket?

IMRE: Mondja, most már úgyis mindegy...

PAPUSKA: *(Körülnéz.)* Minek? Nincs itt se esküvő, se menyasszony, se lakodalom, se guru Indiából, de ha lenne is, mit kezd az velünk?

JÁNOS: Béke porainkra... legalább...

(Az ajtóban megjelenik a guru.)

GURU: Jó napot kívánok! Szabó János vagyok Indiából. Remélem már nagyon vártak!

(Mindenki sír)

V É G E